

Ad Philippum Regem.

Philippo Hispaniarum Regi catholico, maximo

& pientissimo. L. Ioannes Trullus, Prior sanctæ Christinae, salutem

& contra hostes ecclesiæ victoriam. D.

V M primū tua Regia munificentia, Philippe, Rex potētissime, Priorē sanctę Christine me designauit, atque delegit, diligenti studio ex multiiuga pōtificiarum sanctionum, sacrorum conciliorum; & præstātium Theologorum lectione, ea exquirere cœpi, quę ad munus mihi iniūctum rite riteq; obeundum, & vtilitatem præstaret, & viam sternerent. Nam qui ratione & methodo Canonorum Regularium illustrem ordinem elucidauerit, inueni neminem. Cuius

rei peruestigationi, correctioni, editioniq; dum totus incumbo, en iam plusquam quadrienniū infumo. Dum vero opus nec expolitū, nec eruditione satis ornatum, meo tamen iudicio frugiferum euulgare cogito, ea me formido rapiebat, quod imperfectissimus homo, præclarę perfectionis opus alijs edere contenderem. Vehemens tamen quidam zeli ardor in hunc sacrum ordinem, me vrit, & pellit, vt has meas qualescumque lucubratiunculas, & mihi & alijs religionis cultioris candidatis in vulgus emittam. Tametsi enim magnum diuinarum messium pondus in aream domini asportare non possum, cur vel certe manipulos paucos, dum nimis trepido, inferre sum recusaturus? Præsertim vero hisce turbulentis, exulceratisq; temporibus, quādo tam aperto Marte impij hæretici aduersus sacras religiones non absque catholicorum incōmodo dimicant. Quid faciam? Ruth Moabitidem generose imitabor, quæ metentium in agro gressus insequēs, spicas, quę forte metentium subterfugissent manus, aut etiam de industria ex partis familias voluntate fuissent relictæ, ipsa colligebat. Sic ego post sacros veteresq; patres, nulla vquam veneratione satis honorandos, quæ mihi clementis Dei in suo foecundissimo agro elaborāti donauit benignitas, in manipulos collegi, singula coaptans; non tam curam habens adferendi plurima, quam pauca clare lucideq; sic explanandi, vt nemo non vel tenuis ingenij, facile omnium intelligētiam comprehenderet. Tandem vero huius laboris finē Dei ope assequutus, dum ipse mecum reputo, huius operis nuncupatio post immortalem Deum, inter mortales cui potissimum debeatur, tuæ maiestatis celsitudo dignissima mihi visa est, cuius patrocinio hoc Canonicum opus committatur, cuiusque augu-